

Kincskereső Iskola, Budapest – Papp Zita fejlesztő pedagógus
Összefoglaló 2010/2011 év

2010. szeptember 20-án, a vizsgálatok befejezése után, 39 tanuló kezdte meg az INPP Gyakorlatprogramot. Ez azt jelenti, hogy a 2. osztály (26 fő) és egy 13 fős csoport (3. osztályból 11fő, 1. osztályból 1fő, 4. osztályból 1fő) végezte.

A legtöbb tanulóknál a **megkésett** idegrendszeri fejlődés jeleit tapasztaltuk, ami a tanulási problémák hátterében lapuló okok között legjelentősebb.

A tanév során többször látogatta meg Hollandiából, a foglalkozásokat a program magyarországi oktatója, felelőse **Zweegman-Kocsis Magda**, ezen kívül segítségemre volt Nyíregyházi Ágnes, mint szupervízor. A 2. osztályos tanító mindig jelen volt a foglalkozásokon, és a 3. osztályos tanító, valamint az iskolavezető segítő támogatása is nagyban hozzájárult, ennek a programnak a sikeres lebonyolításához.

A szülőknek kezdetektől lehetőséget adtunk, hogy betekintsenek a programba. Ezzel a lehetőséggel éltek is, hiszen mindenki megtekintette a foglalkozásokat legalább egyszer. Voltak szülők, akik a szupervízor tanácsára, be lettek vonva a gyakorlatokba, vagyis hétvégeként az ő vezetésükkel végezték gyerekeik egy hosszabb-rövidebb időszakban a gyakorlatokat. Erre főként a betegségek miatti kiesések, és az egyéni érési különbségek miatt volt szükség.

Sajnos év elején a lehetőségeink korlátozottak voltak, ezért kontroll osztály szervezésére most nem volt lehetőségünk. A program hatékonysága azonban már most több területen érezhető.

Elsőként említeném ennek kapcsán, azt a gyerekcsoportot, akinél a tanítók, betanító szaktanárok, nem jeleztek semmilyen tanulási, vagy magatartási problémát, de az év eleji vizsgálat során több primitív reflex még kiváltható volt náluk is. Ezek a tanulók, különösen jó intellektusuk által, erősen kompenzálva tudtak jó eredményeket produkálni, és valószínűleg az idő múlásával teljesítményük romlott volna. Náluk ez a Gyakorlatprogram egyfajta prevenciós szerepet töltött be.

Ami még látható, hogy a tanulók jelentős részénél pozitív változások tapasztalhatóak a tanulási képességek terén és/vagy a magatartásuk kapcsán. Ezt számos szülői visszajelzés, a tanítók év végi beszámolója és a mérések eredménye is alátámasztja.

Látható már az is, hogy az év végi vizsgálatok szerint a tanulók kb. 10%-nál nincs mérhető jelentős javulás. Úgy véljük, náluk a nyári szünet során még beérhetnek a gyakorlatok. Terveinkben szerepel, hogy majd az év elején, ennek a néhány tanulónak csak a mozgását, ismét megvizsgáljuk. Nekik lehetőségük lesz még a Gyakorlatprogramot egy rövid ideig folytatni. Ezt a szülőket bevonva fogjuk végezni, és kapunk majd hozzá új gyakorlatokat.

Sikeressége annak is köszönhető, hogy segítségemre volt a Logopédiai Intézet egyik munkatársa és a szomszédból, a Montágh Imre Általános Iskolából egy gyógypedagógus is. A program napi 10 perces mozgásból áll csak, de ennek megszervezése, a gyerekek átvitele, a tornaterem biztosítása kissé megváltoztatta az iskola életét, az érintett osztályok hagyományokra épülő napirendjét. Ez olykor nagyfokú alkalmazkodást várt, igényelt tőlünk, és új kihívásokat jelentett számunkra.

INPP 2010-2011. - Kincskereső iskola - Harmadik osztály

A felmérés

Kb. a gyerekek felét kiválasztottuk az előzetes felmérésre, és sejtéseink többé-kevésbé beigazolódtak. Az előzetes vizsgálat mutatott olyan tüneteket náluk, amelyekre segítség lehetett ez a fejlesztő mozgássorozat. Az idői kapacitásunk korlátai szubjektívvá tették a csoport kiválasztását, nem biztos, hogy mindenkit felmértünk, akiket szükséges lett volna.

A folyamat

A foglalkozásokat az órarendhez illesztettük, így a legalkalmasabb időpontnak a rendszeres reggeli, a mi napkezdésünk előtti időpont tűnt. Így 7.40-7.55-ig tartottak a foglalkozások. Voltak családok, akiknek a rendszeres korábbi érkezés nehézséget okozott, és késve érkeztek vagy kihagyták egyszer-egyszer őket. Voltak, ahol gyerekek nem akart későn érkezni.

A foglalkozások

Időnként én is meglátogattam a foglalkozásokat. Kolléganőm tapintatosan felhívta a figyelmemet egy-egy mozdulatra, jellegzetes tartásra, amely tünet értékű és amelynek az időbeli változását én is megfigyelhettem.

A foglalkozások jó hangulatban zajlottak. Oldottan, de fegyelmezetten hajtották végre a feladatokat. Néha előfordult a mindennapos rutin fáradtsága, de kolléganőm apró „hucutságokkal” hidalta át ezeket. Ilyenek voltak a bevezető lufis gyakorlatok, vagy a „tavirózsa” idején a papírvirág, amely vízre bocsájtva ugyanúgy csukódott be, mint a gyerekek ebben a feladatban.

Egyéni tapasztalatok

Először T. P.-nál tűnt föl erőteljes változás. Ő még harmadik osztály elején nagyon akadozva olvasott. Ősz vége felé egy hangos olvasást gyakorló órán igen szép hangsúllyal, folyékonyan olvasta fel a rábízott szöveget. Az írásképe nem volt szép és sokszor vétett helyesírási hibákat. Ezen a területen nem tapasztaltam ilyen ugrásszerű változást nála.

W. S. igen eredeti, ötletes kislány. Jó képességei és nagy szorgalma ellenére sem olvasott tökéletesen és helyesírási hibákat is ejtett. Ő is sokat fejlődött a hangos olvasás terén és tavasszal az iskolai helyesíró versenyen nagymesteri rangot ért el.

Decemberben kaptam egy sms-t egy anyukától. (F. A. második osztály elején került hozzánk.) Az üzenet így szólt: „Nem tudom, hogy neked, vagy a Zita-tornának köszönhető, de A. olyan nyugodt, kiegyensúlyozott mostanában. Köszönöm mindkettőtöknek.” Persze A. volt még nyugtalan és izgága máskor, de biztos, hogy voltak olyan gyerekek és olyan időszakok, amikor így is hatott az INPP.

P. M. nehezen, társainál lassabban tanult meg írni, olvasni. Harmadik osztályban lényegesen sokat javult a helyesírása, saját szórakozására kezdett olvasni és hangos olvasása gördülékeny és kifejező lett.

I. Zs.-nak van osztályunkban a legtöbb tanulási nehézsége. Harmadik osztályban írásképe rendezettebbé, olvashatóvá vált. Ő is sokat olvas saját szórakozására. Szívesen és ügyesen szerepel ünnepi játékainkban hosszabb szövegekkel is, és verseket is szívesen tanul. Neki ezen a területen is nagy nehézségei voltak, látványos a változás, még az iskolai versünnepeinken is kiállt százötven gyerek elé a szavalatával.

K. P. különleges (mondhatnánk talán különcnek is) tanulónk. Az ő viselkedését, teljesítményét nagyban befolyásolja pillanatnyi hangulata. Ha jókedve van, szinte szárnyakat növeszt, ha bántja valami, keményen ellenáll. Kolléganőm nála érzékelt egy klasszikus fejlődési ívet, de én nem tapasztaltam ilyet. Nálunk, a délelőtti tanulás során szabálytalanul váltakoztak a jobb és rosszabb napok.

N. D. impulzív, indulatait, érzelmeit nehezebben kontroláló fiú. Nála láttam, hogy őt frusztrálta a sietős reggeli befogottság, irányítottság. Sokszor jött hozzánk ingerülten, nyugtatgatni kellett, mielőtt elkezdtek a közös munkát.

Összegzés

A fejlődés, a változás nehezen nyomon követhető folyamat. Néha hiába várjuk, figyeljük, mégsem történik semmi, és egyszer csak, amikor nem is számítunk rá, észrevesszük, hogy valami megváltozott. Én nem tudom mérni és bizonyítani, hogy milyen hatása volt az INPP-nek, de apró jeleket érzek és hiszem, hogy a legtöbb tanulónak, aki végigcsinálta ezt az egy éves sorozatot, hasznára vált.

Magyar Kinga, Osztálytanító

INPP 2010-2011. Kincskereső iskola – Második osztály

Iskolánk fejlesztő pedagógusától hallottam erről a fejlesztési lehetőségről. Odaadta elolvasásra Sally Goddard Blythe Reflexek, tanulás és viselkedés című könyvét, melyben a módszer lényegével megismerkedtem. Felkeltette az érdeklődésemet különösen azért, mert mozgáson keresztül fejti ki hatását. Elhatároztuk, hogy belevágunk, hiszen az osztály 1/3-a valamilyen tanulási vagy viselkedési problémával küzd, nekik szükségük van fejlesztésre. Ez a módszer a megfelelően érő gyermekeknek is hasznos lehet, ezért úgy döntöttünk, hogy az egész osztály vegyen részt benne, ahogy kell, nap mint nap.

Tudtuk, hogy nehéz lesz a napirendbe illeszteni, nagy rendszerességet és kitartást igényel tőlünk pedagógusoktól és a gyerekektől egyaránt. Valójában azt nem láthattuk, hogy az iskola órarendjébe milyen nehezen illeszthető be, mert a mozgásokat a tornateremben nyugodt körülmények között kell végezni, ezért még a tornaóraára készülő gyerekek öltözködése is zavarólag hat az elmélyült mozgást végző gyerekekre.

A szülőket a tanév első szülői értekezletén tájékoztattuk az INPP-ről, és ők beleegyzésüket adták a napi fejlesztés megkezdésébe.

Mindenekelőtt felmérték az összes tanulót a mozgásterápia megkezdése előtt, és mérés zárta le a fejlesztést a tanév végén.

Az volt a legszerencsésebb, amikor INPP-vel indulhatott a napja a gyerekeknek 8 órakor. Legtöbbször így történt, de amikor a későbbi tanórák valamelyike után, vagy előtt következett, nagyon beszorultunk az időbe, és olykor a gyerekek szabadidejének a rovására ment.

A délelőtti tanulást mi egy ún. napkezdő rítussal kezdjük, ami mondókázást, beszédfejlesztést, beszélgetést, éneklést, mozgást tartalmaz. Ennek a helyére lépett ebben az évben az INPP. Ez is napkezdés volt, mely mozgást és játékos elemeket tartalmazott. Óriási nagy lehetőség volt számunkra az, hogy az osztály valóban minden nap mozoghatott. Amikor belevágtunk, 10 perces mozgásfejlesztésre gondoltunk, ami könnyedén beleilleszthető a délelőtti rendjébe, és a legnagyobb nehézséget az okozta, hogy 20 percet vett igénybe, ami nehezen gazdálkodható ki a délelőttből minden nap.

A gyermekkori reflexek felélesztése és gátlás alá helyezése nem az a nagymozgás amit életkori sajátosságuknál fogva szeretnek a gyerekek, inkább finom és aprólékos kimunkálású mozdulatokról van szó, ezért motiválásukra játékos mozgásokat is végeztetett a gyerekekkel a fejlesztő pedagógus, lufival, ugrókötéllal, képekkel, fotókkal. Ezek kedvet ébresztettek, vagy fenntartottak a gyakorlatokhoz, viszont több időt vett igénybe egy-egy foglalkozás. Érdeklődést felkeltő, humoros elnevezéseket adott a fejlesztő pedagógus egy-egy mozgásnak, a gyerekek így szívesen dolgoztak. A kincsgyűjtésünk néhányszor az INPP-n használt növényekre, állatokra vonatkozott, pl.: tavirózsára, hernyókra.

A foglalkozásokon osztálytanítóként mindig részt vettem, ha szükséges volt segítve a mozgáskorrekcióban. Figyelhettem a gyerekeket az első pillanattól kezdve, néhányuk mozgásnehézsége a feladatban számomra meglepő, volt. Ugyanolyan meglepetés volt, amikor egyszer csak észrevettem, hogy már megszűnt a probléma az adott gyereknél. Félév táján a gyerekek figyelve és feladattudata érezhetően magasabb szintre került az osztályban. Úgy vettem észre, hogy egyre munkabíróbbak, és kevésbé fáradékonyak már. A társas kapcsolataikban egymáshoz türelmesebben viszonyultak, érettebben oldották meg a konfliktusokat. Én az INPP pozitív, fejlesztő hatásának is tudtam be a változást.

Azok a szülők, akiknek a gyermeke valamilyen részképesség problémával, vagy beilleszkedési, viselkedési nehézséggel küzdött, fokozottabb figyelemmel kísérték az INPP-t. Hospitáltak, fogadó órán beszélgettünk az INPP foglalkozásról. Néhányuktól pozitív visszajelzéseket kaptam a gyerekek fejlődésére vonatkozóan, melyet az INPP hatásának tulajdonítottak. Volt olyan szülő, aki hasonló nehézségekkel küszködő szülőtársnak ajánlotta, és tudakolta, hogy hol járhat INPP-re a gyereke.

Összegezve tapasztalataimat, az iskolát nagy kihívás elé állítja, ha egy egész osztály részesül INPP fejlesztésben. A gyerekekre érezhetően – és nyilván mérhetően is – fejlesztően hat. A mozgásterápiát színesítő elemekkel kell élvezhetőbbé tenni, ahogy ez esetünkben történt.

Osztálytanító